

۱۳۳ _ اسباب شفای امراض دو نوع است سبب جسمانی و سبب روحانی اما سبب جسمانی معالجه طبیبان و اما سبب روحانی دعا و توجه رحمانیان و هر دو را باید بکار برد و تشبث نمود امراضی که بسبب عوارض جسمانی عارض گردد بدوای طبیبان معالجه شود و بعضی امراض که بسبب امور روحانی حاصل شود آن امراض باسباب روحانی زائل گردد مثلاً امراضی که منبعث از احزان و خوف و تأثرات عصبیه حاصل گردد معالجه روحانی بیش از علاج جسمانی تأثیر دارد پس این دو نوع معالجه را باید مجری داشت هیچیک مانع از دیگری نیست لهذا شما معالجه جسمانی را منظور دارید زیرا این هم از فضل و عنایات الهیه است که فن طبابت را برای بندگان خود کشف و آشکار تا از این نیز مستفید گردند و همچنین بمعالجه روحانی نیز نهایت اهتمام نما زیرا تأثیرات عجیبه دارد و اگر علاج حقیقی خواهی که روح انسان را از هر مرضی شفا دهد و بصحت ملکوتیه الهیه فائز نماید آن وصایا و تعالیم الهیه است بآن اهتمام نما *